

ДРУЖЕЊЕ ПРИПАДНИКА УДАРНОГ БАТАЉОНА
„ВУКОВИ СА ВУЧИЈАКА“

ОРДЕН ОБИЛИЋА У ПРАВЕ РУКЕ

Мирољуб Шикарац (десно) предаје поклон Славиши Миланковићу

На размезу двије календарске године, обе велике сале Хотела „Национал“ у Прњавору, до посљедњег места, попунили су припадници „Првог ударног батаљона „Вукови са Вучијака“ и њихови гости. Међу гостима, поред припадника јединице „Клиничке“ из Книна, уз које су прњаворски ћунаци расли раме уз раме и капили се у биткама за одбрану српског народа, били су и старијише јединице Војске Републике Српске, затим Немања Васић, председник Скупштине општине Радивоје Радивојевић, председник Извршног одбора СО, Раде Савићић, парох прњаворски, Радомир Малетић, парох штрабачки, као и представници политичких странака и привредног живота прњаворског подручја.

Сви су се окupилиса једномјеђом: да се храбрим борцима, припадницима јединице „Вукови са Вучијака“ њоширају сјећања на вријеме од људских дана 1991. године када је легендарни командант тог батаљона, Вељко Миланковић, осјетио опасност која пријети српском народу и повео монхе са Вучијака и других села наше општине и Крајине у одбрану српских територија и заштиту од непријатеља. Када је

Окупљању су присуствовали бројни угледни гости

Присутни су одали пошту палим српским борцима

јединицу осавременило за најтеже борбене операције, извојевавши бројне побједе у којима је очеличио много ћуница. Вељко ћуначки гине у селу Кашић на дамбатинском ратишту, бранећи народ Книнске Крајине од усташких насталаја.

Евоирајући сјећања на команданта и ратни пут „Вукова“. Мирољуб Шикарац, између осталих, рекао је ово:

Након погибије легендарног Миланковића, који је одликован Орденом Обилића, „Вукови са Вучијака“ водио је његових саборца, популарни „Јанча“, а сада је чешујеве јединице Мирољуб Миро Шикарац, храбри борац који је растао уз свог команданта и хели да настави неговим стопама у борби за одбрану српског народа.

— У борбама за спасавање српске најев- чи, стварица, стварица и свих оних који никоју одступили са својих вјековних огњишта, на Кашићу, у Јасеновцу, Западној Славонији, Мишичинама, Бјелом брду, Модричама, Гареџију, пробијају коридоре и многим другим вјестима, наш легендарни коман-

дан, кога је народ и пјесmom опјевao, никада није командовао „напријед“, већ увијек „за мном, храбри момци“. Увијек је командовао из прве линије борбеног по- ретка. У души је волио сваког човјека, али није подносно љигави и кувавице. У борбама је наступао као соко међусоколима, и зато га никада нећemo заборавити, а Свети храм, који народ подиже на Вучијаку, у помен њему и свим борцима који су своје животе дали у српском одбрамбеном рату, опомиње народ у будућим временима, да је на Вучијаку поникла јединица легендарног Миланковића Вељка, који је са њим храброшао ушао у историју спрског народа“.

На свечаности је говорио и Душко Кусић — Љато, јуначина из редова „Вукова“ са Вучијака“:

Легендарни командант Вељко Миланковић, кога је народ и пјесmom опјевao, никада није командовао „напријед“, већ увијек „за мном, храбри момци“. Увијек је командовао из прве линије борбеног по- ретка. У души је волио сваког човјека, али није подносно љигави и кувавице. У борбама је наступао као соко међусоколима, и зато га никада нећemo заборавити, а Свети храм, који народ подиже на Вучијаку, у помен њему и свим борцима који су своје животе дали у српском одбрамбеном рату, опомиње народ у будућим временима, да је на Вучијаку поникла јединица легендарног Миланковића Вељка, који је са њим храброшао ушао у историју спрског народа“.

На свечаности је говорио и Душко Кусић — Љато, јуначина из редова „Вукова“ са Вучијака“:

ДРУЖЕЊЕ БОРАЦА ТРЕЋЕГ БАЛАКЕ ПЈЕШАДИЈСКЕ БРИГАДЕ И ОД

Велика остварења — Срђан Томић (други десно)

МОРАМО ЈЕДИНСТВО

То је заједнички закључак бораца старјешина
пјешадинске власти

У јединицама прњаворске Лаке пјешадинске бригаде увијек се догађа нешто ново. Изузетно способан команданти кадар стално иновира борбenu тактику, унапређује међуборачко одношење, води бригу о породицама и дјеци погинулих бораца, ратним војним инвалидима, који су дијлове свог тијела дали за српску борбу на ратиштима Западне Славоније. Поставине, книнском подручју... свуда где је Србе требало бити од непријатеља...

У овој фотографији — репортажи са смотре Трећег батаљона, којим командује капетан прве класе Срђан Томић, доносимо само делни садржаја. Смотра је обављена у циљу припреме батаљона за одлазак на нови борбени задатак. О сложености задатака говорио је мајор Живојин Кузмановић, начелник Штаба бригаде.

Срђан Томић, команданти чете на западнославонском ратишту, у униформи је је већ четврту годину, израстао је у команданта батаљона, који је у саставу прњаворске бригаде учествовао у бројним операцијама. Највише времена провео је на Озрену, бранећи Србе од Алијиних бојовника, а овом приликом подсећаје борбене тада и акцентирају сложеност борбених задатака какви су пред овом јединицом.

Заједно са борцима на овом дружењу у били су и Немања Васић, председник Скупштине општине Радивоје Радивојевић, председник општинске араде, Радислав Виљчић, начелник СЈБ Прњавор, Драган Ђурчић, народни посланик, представници Српске православне цркве, Раде Савићић и Радомир Малетић, као и бројни други гости. Није наравно, изостао ни капетан

Код њих нема одступања — припадници Трећег б

Хотел „Макомен“ био је прелаз борца и њихових гостију

Прилика за подсећање на славни ратни пут

Радивоје Радивојевић, председник Скупштине општине Радивоје Радивојевић, председник општинске араде, Радислав Виљчић, начелник СЈБ Прњавор, Драган Ђурчић, народни посланик, представници Српске православне цркве, Раде Савићић и Радомир Малетић, као и бројни други гости. Није наравно, изостао ни капетан